

- Кучка! - казва й гневно той. - Значи за Крижанек раз-
узнаваш.

- Нищо не разбирам! ... виеща го уплашено тя. - Какви са
тези глупости.

- Миди да му казеш, че улчиците не върват работа в тър-
говията!

- Борис! ...

- Махай се от тук! ... И да освободиш водната апартамента,
в който живееш.

- Апартамента ли? ... гледа го смяяно тя. - Апартамента
е мой!

- Не! Не е твои!

- Какво говориш! ... Старият Смирдонов ми го подаря.

- Не! Имаш оформени документи и ако не излезеш от
него доброволно, ще те изхвърлят с колючки.

- Кой ще ме изхвърши? ... Ти и Мария ли?

- Амписерите на "Никотиана".

- Но аз ще докажа, че апартамента е мой.

- Нямай крепостен акт.

- Ще си изадя.

- Той е моят и е у мен.

Но бузите на Зара започват да се търкалят сякаш.

- Ти си чудовище! Ина си!

Борис се разсмява.

- Ина не почнем да доказвам по следен ред, че си била
любовницата на Смирдонов?

Лицето на Зара се изкривява. Устните й треперят. Тя се
наведе и тихо плаче.

- Какво ще спечелиш! - пита го жълтеейки тя. - Само е всичко
това?

- Само ти пръснеш червей.... Неблагодарна и подла като
всяка улчица!

- Борис! ... поглежда го Зара, взела внезапно решение.

Счите на Борис се вперват студено в мокрото й разплазано
лице. Той прави движение да си връхне.

- Борис! ... Чакай! ... Изслушай ме! - спира го отчаяно
Зара. - Мога да обърна всичко в твоя полза.... Мога да ти кажа неща,
с които да проваляш нещичко Крижанек.

- И ти мислиш, че ще ти повярвам? - презрително й отвърща
Борис.

- Моля те, изслушай ме до край! ... Лихтенфелд е спечелен
вече от Крижанек, но Крайови и фон Галер упорствуват ... и Крижанек